

1883-01-29

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Wilhelmine Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Rom

Recipient's location:
København

Mentioned people:
Jørgine Aggersborg
Susette Cathrine Holten
Niels Skovgaard

Archive:
Mappe 16 nr. 32

TRANSCRIPTION

Kasse 16

Brev 32

Roma Cathrines fødselsdag 1883

Kjære FASTER!

Det er dog dejligt at Du atter kan skrive til mig, for nu kan vi hjælpes ad at knytte den tråd vi begge følte var ved at briste, men især fordi det tyder på at Du er i bedring. Tak for Brevet og tak fra Din ældste brodersön for julegaven, han har lovet mig at anvende den på bedste måde og skal nu til at spekulere. Han beder Dig, når det passer Dig, da at give Niels pengene, han ordner hans pengevæsen i Danmark, det er den nemmeste måde og så skriver J.F.S. det op i bogen her. Naturligvis savnede jeg brev fra Dig i julen, men jeg vidste jo, Du tænkte lige så meget (mindst) på mig for det. I længden kan man dårligt leve på slige tanker, men til næste jul håber jeg Du kan skrive og i mellemtiden håber jeg på mange breve fra Dig. – Du synes jeg ser dårlig ud på fotografiet, ja det synes jeg med, men det ligger vist til dels i, at eftersom jeg, sidst jeg blev 22, fotograferet, lo eller smilte, vilde jeg ikke gjøre det denne gang, og så, så blev jeg lang i ansigtet. Så spørger du om hvordan jeg virkelig har det. Jeg har det godt, i forrige uge var jeg lidt forkölet, min næse er endnu ikke helt fri, men ellers kan jeg skam ikke huske om der har været noget i vejen med mig i den senere tid. Du er lun, da Du begyndte at tale om Din ældste brodersön, måtte jeg skam til at tænke mig om og regne ud hvem det kunde være. Skal jeg glemme at gaven kommer så sent, nej det vil jeg huske, for man har meget mere glæde af en ny gave, man lige har fået, end af en der alt en stund har været ens, og jeg vil nok nyde denne, inden jeg lægger den på hylden, hvor jeg kun af og til ser til den. Det er rart at tæppet er lykkedes, det sætter vel kulør på hele spisestuen. Ja når man er ved at komme sig, det er en dejlig tid, jeg kan godt tænke mig Dig siddende ene om aftenen og arbejde med at få ret på Dig selv. For den unge er helbredelsen også noget af det bedste på jorden, 33 men han (eller hun tænker jeg også) får dog vist altid bedst ret på sig selv når han er så vidt, at han kan flyve ud i verden, se til dem han skal leve med osv.osv. der er harmoni i det alt sammen. – Ja, næe, 3 år bliver jeg næppe borte, men jeg må vist her ned igen en anden gang, for her er brilliant, å ja og når nu foråret kommer. Forleden købte jeg nyudsprungne frugtblomster, og i dag så jeg et firben sidde og slikke solskin. Jeg slikkede selv solskin, jeg stod og så modellerne danse saltarelle på Spanske trappe, det gjør de hver fastelavn, det var morsomt, de svedte, og hvor de kunde slå tamburinen og så brændte solen så varmt

på min ene kind. Her er bare så meget, så jeg ved hverken hvor jeg skal begynde eller ende, jeg har en trist fornemmelse af at de 2½ år forslår ingen ting, til den tid får jeg akkurat godt begyndt og så skal jeg rejse fra 1000de magelöse motiver

Nå ja, det er dog vist sundere at vende hjem, ja det er det absolut. Så kommer Niels og Georg måske sammen til Paris. Jeg måtte i stilhed drikke Cath- •4• rines skål i dag, det lykkedes mig ikke at komme til at spise sammen med Viggo. Det er skam sandt, hun bliver jo 20 år det store lille menneske, og det glemte jeg, da jeg skrev til hende, ja så må Du ved første lejlighed give hende 20 ekstrakys fra mig, men så töre som muligt, det kan hun bedst lide; men på munden, det kan jeg bedst lide, vender hun kinden til så smæk hende. Den 6te Feb. Jeg kommer nok til at lade Dig nöje med dette denne gang, for jeg må have det af sted i dag, da jeg nemlig må bede Dig besörge indlagte brev til Tante Gine. Det er til hendes fødselsdag, men kommer vel bag efter da det gör omvej til Dig, men jeg ved ikke nummeret på hendes hus. – Næe, det næmmeste er om Du vil give Onkel pengene til indsættelse i min bog i Landmandsbanken. Nu begynder insektlivet at røre sig, store bier summer, tæger sidder i dynger på murene o.s.v., det er forårsbebudere, og foråret skal göre godt. Lev nu vel og smid al dårlighed på porten, fastelavnsbegivenhederne fortæller Tante Gine eder nok, jeg vil nödig gentage dem, med hilsen til alle, Din hengivne Joakim S.

Roma Catharines fødselsdag
1883. 19. I

Kjære Taster.
Det er dog dejligt at du alligevel kan skrive
til mig, for nu kan vi hjælpes ad at knytte
den tråd vi begge følte var ved at bide, men
ideer fordi det tyder på at du er i bedring.
Tak for brevet og tak fra din eldste broder søn for
julegaven, han har lovet mig at anmode den på
bedste måde og skal nu til at spekulere. Han
beder dig, når det passer dig, da at give Nils
pengene, han ordner hans pengevesen i Danmark,
det er den nemmeste måde og så skrives T.F.S. det
op i bogen her. - Naturligvis savnede jeg brev fra
dig i julen, men jeg vidste jo, du tænkte lige så
meget (mindst) på mig for det. I længden kan
man dårligt leve på skjeptanker, men til næst jule
håber jeg du kan skrive og i mellemtiden håber jeg
på mange breve fra dig. - De synes jeg ser rigtig
ud på fotografiet, ja det synes jeg med, men det
ligger vist til dels i, at eftersom jeg, sidst jeg blev

fotograferet, læs eller smilte, vilde jeg ikke gøre
det denne gang, og så, så blev jeg lang i ansigtet.
Så spørger du om hvordan jeg virkelig har det. Jeg
har det godt, i forrige uge var jeg lidt forkølet,
min næse er endnu ikke helt fri, men ellers kan jeg
sæm ikke huske noget der har været noget i vejen
med mig i den senere tid. - Du er kun, da du
begyndte at tale om din eldste broderens mælt,
jeg slem til at tænke mig en og regne ud hvem det
kunde være. - Skal jeg glæmme at gaven kommer
så sent, nej det vil jeg huske, for man har meget
mere glæde af en ny gave, man lig har fået, end
af en der alt en stund har været ens, og jeg vil nok
nyde denne, inden jeg lægger den på hylden, hvor jeg
kun af og til ser til den. Det er vort at tøjst er
høstet, det sætter vel kalør på hele spisestuen.
Da når man er ved at komme sig, det er en dejlig tid,
jeg kan godt tænke mig dig vilde me om aftenen
og arbejder med at få ret på dig selv. For den unge
er helsehelv og på noget af det bedste på jorden,

men han (eller hun tænker jeg også) får dog vist altid bedst
roet på sig selv når han er så vildt at han kan flyve
ud i verden, se til dem han skal leve med osv. osv.
der er harmoni i det alt sammen. - Ja, næe, 3 år bliver
jeg næppe borte, men jeg må vist her ned igen en
andengang, for her er brilliant, a' ja og når nu
foråret kommer. Forleden købte jeg nyudsprungne
frugtplanter, og idag så jeg et fint sæt og stikke
solskin. Jeg stikkede selv solskin, jeg stod og så
modellene danse Saltarelle på spanske trapper,
det gjorde de hvide fastelavn, det var morsomt, de veltede,
og havde kunde slå tamburinen, og så brændte
solen så varmt på min ene kind. Her er bare
så meget, så ja jeg ved hverken hvor jeg skal begynde
eller ende, jeg har en trist fornemmelse af at de 2 år
forstår ingen ting, til den tid får jeg akkurat godt begyndt
og så skal jeg rejse fra Utöde mageløst motiver,
nå ja, det er dog vist anderst at vende hjem, ja det
er det absolut. Så kommer Niels og Georg kan ske
sammen til Paris, jeg måtte i stilhed drikke Codd-

viens skil idag, det lykkedes mig ikke at komme
til at spise sammen med Viggo. Det er skam
sandt, hun bliver jo 20 år det store lille menneske
og det glænte jeg, da jeg skrev til hende, jo så må du
ved første lejlighed gøre hende 20 ekstremer fra mig,
men så tør som muligt, det kan hun bedst lide,
men på munden, det kan jeg bedst lide, vender hun
kinden til, så smæk hende. Den 6te Feb. Jeg
kommer nok til at lade dig nøje med dette denne gang,
for jeg må have det afslut idag, da jeg nemlig må bede
dig bestyrelse indlagte brev til Tante Gine. Det er til
hendes fødselsdag, men kommer vel bagefter da det
gør ondt til dig, men jeg ved ikke nummeret på hendes
hus. - Næ, det nemmeste er om du vil give Undert
pengene til indvæltet i min bog i Landmandsbanken.
Nu begynder inoktivet at røre sig, store
bier summer, Tager sidder i dynger på murene
osv., det er forårsbebudere, og foråret skal gøre
godt. Lærnu vel og smid al dærlighed på porten,
Festlænsbegravelsesbedene fortæller Tante Gine eder nok, jeg vil
nådig gætte dem, med tilber til alle. Din hengiven frakime S.